

LIDNER, BENGT

**Ode til finske soldaten. Af Lidner. Åbo,
tryckt i Frenckellska tryckeriet. 1788.**

Åbo
1788 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

LIDNER, B.

Vitt. Sv.
Mitt. d. 11.
(Am)

1700-1829
1788

O D E

Til

Finske Soldaten.

Af

Lidner.

Å B O,

Tryckt i FRENCKELLSKA Tryckeriet.

1788.

a

*Ej ol' pelkoa poveša,
Eikä waara wahingosta,
Waikka wiekas Wenäläinen
Werta wainoo waikiaſti.*

Til
Magistraten

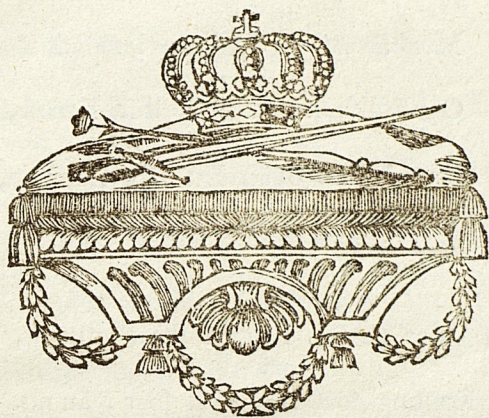
Och
Borgerskapet

i
Åbo.

*Du Auras Folk, som lika tänker
I farsans, som i glådiens dar!
Det offer, Dig mit hierta skånker
Jag Åran länge skyldig var.*

*En bof, då lyckans stjernor strimma,
Sit Fosterland ock tjena vil;
Men trofast stå i nödens timma:
Hör blott, et årligt hjerta til.*

*Din Kung skal Sig med frögd påminna
Dit nit mot Sig och Fosterbygd.
Må engång GUSTAF ADOLPH finna
Hos Dina barn en lika dygd!*

Skal Hjeltars namn jag blott på nötta runor finna?
Hvar är o, Folk! den dygd, som förr Dig fräjdad har?
Hvad! blunda vid de blofs, som vidt kring Finland brinna?
Fins, utom mod och hämd ännu en känsla qvar?

Nej! endast då Du störtadt blifvit

Uti förädarns legda hand,

Du gråtande har öfvergifvit

Din Konnng och Dit Fosterland,

Men åt Dit egit hierta lemnadt:
 O, Folk! hvem vifat större mod,
 Då på Din ovän Du Dig hämnat,
 Och Segren fimmnat i Dit blod.

Altfen den Store CARL i ärans sköte flupat,
 Dig ingen Konung fört i spetsfen förr, än nu.
 Mins Dina fäder då, i faror sig fördjupat:
 Som CARL gick GUSTAF fram - - men, Folk! hvad gjorde Du?
 Europa tror, at nu til flafvar
 Du Dina barn har bortfält ren;
 Och at Du bäfvat på de grafvar,
 Som hölja Dina Hjeltars ben.
 Sin Kung kan blott en hof bedraga.
 När fåg Du mod förutan dygd?
 Ja! mindre skam, at flygten taga,
 Än följa egen Fosterbygd.

O, mi-

O, mina Fädersland! O, Sverige! Vafars Rike!
Hvem nu för Dig fit lif, med mod och välluft ger?
På Thronen äger Du en GUSTAF ADOLPHS like:
Ach! at Hans Hjeltar ej, vid Thronen finnas mer.

De finnas! Se hvar blodet flyter

I hafvets segelfyllda famn,

Der dundret uti stormen ryter

Vår oväns fall och GUSTAFS namn,

Och Segren ner för CARL sig böijer,

Och hyllar fvärdet i Hans hand,

Och Svenska Leijonet sig höijer,

At famna öfver Vålgas frand.

I Hjeltar, Hvilkas blod med Hoglands böljor flutit,
Förmå ej Edra får, at afvund väcka op;
Och har din död, o *Horn!* den längtan ej ingjutit,
At för millioners väl få fluta lifvets lopp?

O, hö-

O, höga känfla! Starka låga!
 Som uphöijt våra Fäders fjäl,
 At lif och gods för Sverige våga,
 Och kroffas förr, än lefva träl:
 Kom, at med lika välde råda;
 De ftamma ju från lika blod.
 Det ovant är en Svensk, at skåda,
 Och icke skåda dygd och mod.

Nej! likna Dig: var flott, Bryt egennyttans boijor.
 Vet, med Din oväns blod Din skymf utplånas bör.
 Förädarn ger han flott, och bränner Dina koiior.
 Hör mänsklighetens röft, om Du ej Årans hör.

Se modren i et blodigt sköte
 Sit fpäda barn ur vaggan tar,
 Och fwimmar vid de tigrars möte,
 Som rufa efter hennes far.

På klippans spets, fe! gubben stannar.

En harpa darrande han för.

Han sina föner det förbannar,

Ber för sin Kung, och mördad dör.

Se Hangös ufla folk! Se, och med blygd befinna,

At under fredens lugn åt Dig det skattat har.

Ack! skulle, olycks mor! du här din make finna;

För barnet til hans tält, och ropa: "du är far.

"Med blod man våra åkrar sköljer,

"Ofs hungren lemnat utan tröst:

"Det fvärd, du för vår ovän döljer:

"Kom, störta uti dessa bröst! —

Och om ej då han ögat vänder

Med hämdens blickar emot skyn:

Ryck fvärdet ur hans fega händer,

Och mörda barnet för hans syn.

Räds! Hämden är en eld, den endast blod utfläcker.
 Det folk, man trampa tänckt sin styrka känner ren;
 Och ren det för sin Kung en väpnad arm utiträcker:
 Följ! - - - - eller fly det land, som gömmer *Ebr'nsvärds* ben.

Du följer? Ja! — Så vågen svallar,

Och kroffar hindren för defs fall;

Då Sveaborg från sina vallar

Din ära vidt förkunna skal,

Och Skalderne Dit lof förtälja,

Och Muscou darra för Din magt. —

Up, Folk! ännu är tid, at välja

Imellan lagrar och föragt.

www.books2ebooks.eu